

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Ekspedycji Gazei Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rosyi

o pocztą a w Stolicy, z

noszeniem do mieszkań, 15

rubli. POLROZCZNA 2 rubli

srebrem.

PIĄTEK, 25 Marca.
6 Kwieśnia.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 24 Marca.
5 Kwieśnia.

NOWINY DWORU.

W przeszłą Sobotę, 19 Marca, Jenerał-porucznik baron *Nepveu*, Adjutant Króla Jmci Niderlandów, miał zaszczyt być przedstawionym N. CESARZOWEJ Jmci MARYI ALEXANDROWIE.

Tegoż dnia, Jenerał-porucznik *Engel*, Jenerał-adjutant i Wielki Koniuszy Króla Jmci Saskiego, Jenerał-porucznik baron *Nepveu*, Adjutant Króla Jmci Niderlandów, i baron *Haynau*, Jenerał-major w służbie J. K. W. Elektora Hesskiego, mieli zaszczyt być przedstawionymi J. C. WYSOKOŚCI W. X. MARYI MIKOŁAJOWNIE.

W Niedziele, 20 Marca, Jenerał-porucznik baron *Nepveu*, miał zaszczyt być przedstawionym JJ. CC. WYSOKOŚCIOM W. X. KONSTANTYNOWI MIKOŁAJOWICZOWI i W. X. ALEXANDRZE JÓZEFÓWNI.

Tegoż dnia, baron *Haynau*, również miał zaszczyt być przedstawionym J. C. WYSOKOŚCI W. X. ALEXANDRZE JÓZEFÓWNI.

W Poniedziałek, 21 Marca, J. N. W. Xiążę *de la Tour et Taxis*, przysłany w missyi nadzwyczajnej od Króla Jmci Bawarskiego, miał zaszczyt być przedstawionym N. CESARZOWEJ Jmci ALEXANDRZE FEODOROWNIE.

Tegoż dnia, J. N. W. Xiążę *de la Tour et Taxis*, przysłany w missyi nadzwyczajnej od Króla Jmci Bawarskiego, po spełnieniu takowej miał zaszczyt złożyć swe pożegnania N. CESARZOWI Jmci.

Tegoż dnia Jenerał-major baron *Haynau*, przybyły tu w posłannictwie od J. K. W. Elektora Hesskiego, po spełnieniu danego mu zlecenia, również miał zaszczyt złożyć swe pożegnania Jego CESARSKIEJ MOŚCI.

We Wtorek, 22 Marca, Jenerał-major baron *Haynau*,

miął zaszczyt być przedstawionym N. CESARZOWEJ Jmci ALEXANDRZE FEODOROWNIE.

Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale Wojskowości.

16 Marca. Mianowani Adjutantami Głównodowodzącego korpusami Gwardyi i Grenadyerów, Jenerał-Adjutanta hrabi *Rüdiger*, pułków Gwardyi: Kirysyerów J. C. Mości Sztabrotmistrz *Naryszkin 1*, Huzarów J. C. Mości Sztabrotmistrz *Silwerstow*, Grodzieńskiego Huzarów Porucznik xiążę *Golicyn*, Lejb-Kirysyerów J. C. Mości Rotmistrz *Iljiński*, Ułanów J. C. WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZA Rotmistrz *Wieriewkin* i przeniesiony do pułku Dragonów Gwardyi w randze Sztabkapitana, Kłastickiego Huzarów Rotmistrz *Eschmann* i przeniesiony do pułku Konnej Gwardyi w randze Sztabrotmistrza; Podpułkownicy: liczący się w jeździe *Trompowski*, z pozostaniem w jeździe, oraz liczący się w Armii *Demidow* i przeniesiony w teje randze do Preobrażeńskiego pułku Gwardyi.

18 Marca. Awansowani zostają na Kornetów, (w liczbie innych), pułku Kirysyerów Orderu Wojskowego junker *Narwoysz* i podoficer *Drzniewicz*; pułku Ułanów Jenerał-Adjutanta Xięcia Czernyszewa sztabant-junkrowie *Knaut 1* i *Knaut 2* i junker *Kijakowski*; Lejb-Ułanów J. C. Mości junkrowie *Billewicz* i *Jagmin*, pułku Huzarów Jenerał-Adjutanta Hrabi von der Pahlen sztabant-junker *Swiatopetk-Czetwertynski*.

19 Marca. Pełniący obowiązki Wojennego Gubernatora miasta Kamieńca-Podolskiego i Podolskiego Cywilnego Gubernatora Jenerał-major *Stiepanow 1*, zatwierdzony zostaje na urzędzie; mianowani: Naczelnik 17 dywizyi pieszej Jenerał-porucznik *Kirjakow*, Dowodzącym rezerwową dywizyą 6-go korpusu piechoty; Dowodzący 9-tą rezerwową dywizyą pieszą Jenerał-major *Wiesielicki*, Dowodzącym 17 dywizyą pieszą.

20 Marca. Liczący się w Armii Jenerał-major *von Lein*, mianowany Dowodzącym zapasową brygadą 15-ej dywizyi pieszej.

— Przez takiż Rozkaz dzienny w Wydziale Cywilno-Woj-skowym z dnia 20 Marca, Dyrektor Kancellaryi Jenerał-Inten-denta czynnej Armii, Radzca Stanu *Birar*, mianowany Dy-rektorem Kancellaryi Jenerał-Intendenta Armii Południowej.

— Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale służby Cywilnej, 16 Marca, Naczelnik Oddziału Departamentu Po-licyi Wykonawczej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Radz-ca Stanu *Dmochowski*, na własną prośbę, otrzymuje dymis-syą; — wykreślony zostaje ze spisów, zmarły Członek Rady Kijowskiego Instytutu Panien szlacheckich, Radzca Stanu Szambelan *Marszycki*; — 19 Marca, mianowani: zostający przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Rzeczywisty Radz-ca Stanu *Anninski*, pełniącym obowiązki Czernihowskiego Cywilnego Gubernatora; Naczelnik Oddziału Kancellaryi Ober-prokuratora Najśw. Rządzącego Synodu, Radzca Stanu *Dowgolewski*, Vice-Dyrektorem teje Kancellaryi.

Ukazy CESARSKIE do Rządzącego Senatu.

8 Marca. Na przedstawienie Głównozarządzającego Wy-działem Drog Komunikacyj i Budów Publicznych Najłás-kawiej Rozkazujemy, zostającemu bez posady, (не у дѣлѣ), Rzeczywistemu Radzcy Stanu *Zaika*, być Członkiem Rady i Audytoryatu Głównego Zarządu pomienionego Wydziału.

9 Marca. «Pełniącego obowiązki Kijowskiego Cywilnego Gubernatora, Jenerał-majora *Kriwcow*, Rozkazujemy uwol-nić od tych obowiązków, z zaliczeniem do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.»

Ukaz CESARSKI do P. Ministra Dóbr Państwa.

«Uważając Gospodarstwo wiejskie, za jedno z cenniejszych źródeł pomyślności krajowej i wiedząc, że istnając w Cesar-stwie Towarzystwa Gospodarstwa wiejskiego, służą Rządowi za pożyteczne i ważne, w tej gałęzi, narządzie, Rorkazuję:

1.) CESARSKIEMU Wolnemu Ekonomicznemu Towarzystwu i CESARSKIEMU Moskiewskiemu Towarzystwu Gospodarstwa Wiejskiego, doręczyć załączone przy niniejszym Reskrypta, któremi potwierdzam nadane im od Najjaśniejszych Poprzed-ników Moich prawa.

2.) Towarzystwu Ekonomicznemu Liłlandskiemu, jako jednemu z najstarszych z czasu ustanowienia i stale, według zaświadczenia waszego, pracującemu z pożytkiem i skutkiem, dozwolić przybrać nazwanie CESARSKIEGO.

3.) CESARSKIEMU Towarzystwu Gospodarstwa Wiejskiego Rosyi Południowej, CESARSKIEMU Kazańskiemu Towarzy-stwu Ekonomicznemu, Towarzystwom Gospodarstwa Wiej-skiego: Goldingenskiemu, Kurlandskiemu, Estlandskiemu, Ja-rosławskiemu, Liebieńskiemu, Południowo-Wschodniemu, Kałuzskiemu, Kaukazskiemu i Jurjewskiemu, również To-warzystwom, pomocniczym Ekonomicznego Liłlandskiego: Pernowo-Fellińskiemu, Arensburgskiemu i Wenden-Wolmar-Walkskiemu, objawić, że ich prace i gorliwość nie będą po-zostawione przeze MNIE bez należytego względu i że JA zawsze gotów Jestem wspierać ich pożyteczną działalność.

Na oryginalne własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

S.-Petersburg, 14 Marca 1855 roku.

Reskrypta CESARSKIE.

I.

Panowie Członkowie CESARSKIEGO Wolnego Ekonomicznego Towarzystwa.

W stałej gotowości MOJEJ do opiekowania się wszelkim ustanowieniom, mającym na celu ulepszenie rozmaitych ga-łęzi krajowego, gospodarstwa, miło Mi jest oddać wam po-chwałę, na jaką Towarzystwo Ekonomiczne zasłużyło swemi długoletnimi, pożytecznymi pracami.

Potwierdzając wszystkie prawa i przywileje nadane od Najjaśniejszych Poprzedników Moich temu Towarzystwu i dozwalając mu wydawać, jak dotąd, medale, ustanowione przez Wysoką jego Założycielkę CESARZOWĘ KATARZYNĘ II, pozostaję w pełnej nadziei, że Towarzystwo nie przestanie działać na pożytek ukochanej NAM Rosyi, a postępy jego nie ujdą MOJEJ uwagi.

Pozostaję wam życzliwym.

II.

Panowie Członkowie CESARSKIEGO Moskiewskiego Towarzystwa Gospodarstwa Wiejskiego.

Mam SOBIE za przyjemność zapewnić was, że w pełni oceniam stałe prace wasze ku rozwojowi i udoskonaleniu Gospodarstwa Wiejskiego w rozmaitych strefach ukochanej ojczyzny naszej i zawsze gotów jestem opiekować się poży-teczną działalnością waszą.

Potwierdzając wszystkie prawa i przywileje, nadane Mo-skiewskiemu Towarzystwu od CESARZA ALEXANDRA Błogo-sławionego i nieodżałowanego Rodzica MOJEGO, trwam w pełnej nadziei, że Towarzystwo, postęпами swemi, ziści MOJE oczekiwania.

Pozostaję wam życzliwym.

Na oryginałach własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

S.-Petersburg, 14 Marca 1855 roku.

RESKRYPT NAJWYŻSZY,

w Bogu zesłanego CESARZA JMCI MIKOŁAJA I, na imię Komendanta twierdzy S.-Petersburskiej, Jenerała piechoty Mandersterna.

Karolu, synu Karola! W czasie służby waszej w szere-gach wojsk działających, stałście się odznaczać świetnym męstwem i bojowym doświadczeniem; rany, przez was od-niesione, świadczą o osobistej waleczności waszej, która zaw-sze była przykładem dla waszych podkomendnych. Nastę-pnie, powoławszy was na Komendanta twierdzy S.-Petersbur-skiej, położyłem w was osobliwe MOJE zaufanie, które uspra-wiedliwiliście, pełniąc zarazem ze szczególną gorliwością obo-wiązki wasze w charakterze Członka Rady Wojennej. Miło Mi jest, za tyle pożyteczne prace, w tym mianowicie dniu, w którym spełnia się pięćdziesiąt lat zawodu waszego, wy-razić wam serdeczną MOJĄ wdzięczność, w dowodzie której,

darując wam brylantami ozdobioną tabakierę z Moim wizerunkiem, pozostaję ku wam na zawsze przychylnym.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

MIKOŁAJ.

S-Petersburg, 16 Stycznia 1855 roku.

Przez Dyplomata CESARSKIE z dnia 5 i 12 Marca, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Alexandra Newskiego, Królewsko-Hanowerskiej służby Jenerał-adjutant Xiażę Bernard *Sohns-Braunfels*; Orła Białego, Wielki Marszałek Dworu Wielkiego Xięcia Oldenburgskiego hrabia *Munnich* i Feldmarszałek-lejtnant Cesarsko - Królewskiej Austriackiej służby baron *Sallaba*.

— N. CESARZ JMC raczył upoważnić Dowodzców wojskowych, iżby przedstawiali do nagród orderami Św. Włodzimierza i Św. Anny 3 klasy z kokardami, lekarzy, w razach, kiedy ci urzędnicy służby zdrowia odznaczają się nieustraszonnością w opatrywaniu rannych pod nieprzyjacielskim ogniem, z narażeniem własnego życia.

NOWINY Z MORZA CZARNEGO.

Jenerał-Adjutant *Chomutow* doniósł o zamachach okrętów nieprzyjacielskich na północno - wschodni brzeg morza Czarnego.

31 Stycznia angielska śrubowa szalupa kanonjerska podeszła ku przylądkowi Tuzla, naprzeciw miasta Kercza i wysadziła około 40 ludzi, zbrojnych w sztucery; ale nadbiegła komenda płastunów, odparła nieprzyjaciela, który zdołał tylko zapalić kilka chałup kozackich. W tej sprawie ranniony z naszej strony kozak jeden i kontuzyjowany Chorąży *Siemieniaka*.

10 Lutego angielski statek parowy zbliżył się ku Bugazskiej kosie, (*) i ostrzelawszy brzegi, spuścił ku niemu trzy barkasy z żołnierzami; ale i w tym razie zamach nieprzyjacielski ograniczył się spalaniem kilku lepianek.

12 Lutego dwa statki parowe ponowiły napad na ten punkt i wysadziły do 200 ludzi; ci, ochraniając ogniem swojej artylleryi, zagwoździli leżące na brzegu ośm starych dział z topionego żelaza, bez lawetów, i spalili dwa domy; ale przybyły na wznieconą trwogę z dwoma konnemi działami Pułkownik *Kryżanowski*, zmusił ich śpiesznie zabrać się na barkasy i oddalić się na morze. W tém spotkaniu zabito nam jednego kozaka i trzech raniono.

24 Lutego angielski trzymasztowy okręt parowy, ostrzeliwał, w ciągu trzech godzin, Dżemetejski blokhauz, między Bugazem i Anapą. Komenda, zajmująca ten post, żadnej nie poniosła szkody.

Nakoniec, 28 Lutego, nieprzyjacielska eskadra, z pięciu parowych statków, dwóch fregat, jednego bryga, jednego skunera i jednej szalupy kanonjerskiej, uzbrojonych w 67 dział wielkiego kalibru, weszła do Sudżuńskiej бухty i uszykowawszy się do boju, o 1,500 sążni od brzegu, zaczęła bombardować miasto Noworossyjsk.

(*) Mielizna wąska i długa, zachodząca od brzegu w morze.

Z rozrządzenia Jenerał-majora *Desbout*, chorzy wojskowi i mieszkańcy wyprowadzeni byli po za strzał, za warownią, pod przykryciem części garnizonu; warta z Konstantynowskiego postu na przeciwnym brzegu бухty, ściągnięta do miasta i dzielnie przebiła się przez tłumy nadbiegłych ze wszęch stron gorali.

Po bombardowaniu przez całą dobę, eskadra podeszła była 1 Marca ku nadbrzeżnej baterii naszej na najbliższy kartaczowy wystrzał, ale przywitana trafny ogniem, wprędce cofnęła się na pierwszą pozycję.

Tymczasem Vice-admirał *Serebriakow*, na najpierwszą wiadomość o tym napadzie, wystąpił z Anapy z ruchomą rezerwą i przełamawszy po drodze tłuście gorali, przybył z niepojętą szybkością na odsiecz mężnemu Noworossyjskiemu garnizonowi. Roboty fortyfikacyjne znalazł on mało uszkodzonymi, ale niektóre zabudowania, a szczególnie lazaret, ucierpiały były od kul i bomb nieprzyjacielskich. Zabito nam: oficera 1, żołnierzy 5; raniono oficera 1, żołnierzy 5.

Po przybyciu naszej rezerwy nieprzyjacieli zdjął się z kotwicy i zniknął zupełnie z oczu 3 Marca. Porozumiewał się on z goralami i według zeznań szpiegów, zamyśla o nowym z desantem wojskami napadzie, ku odparciu którego Vice-admirał *Serebriakow*, przedsięwzięcie należyte środki.

NOWINY Z KRYMU.

Jenerał-Adjutant Xiażę *Gorczakow* donosi, z dnia 13 (25) Marca, że oblężnicze roboty nieprzyjaciela przeciw Sewastopolskim warowniom posuwane są nader opieszale.

Przeciwnie z naszej strony, położenie robot fortecznych co dnia się ulepsza, niezważając na natężony w ostatnich czasach, prawie nieprzerwany ogień oblegających. Jego minowe galerie są przez nas niszczone z dotychczasowym skutkiem.

Tureckie wojska, zajmujące Eupatoryę, trzymane są w ściślejszej blokadzie przez oddział Jenerał-porucznika barona *Wrangela*.

9 Marca Turcy, w liczbie ośmnastu szwadronów, przy dziewiętnastu konnych działach i kilku bataljonów z artylleryą pieszą, wyszli z miasta i niejednokrotnie usiłowali przejść kamienny most na zatoce Zgniłego jeziora, ale przywitane ogniem naszej konnej artylleryi, przed nocą zmuszone były do odwrotu.

(Następują szczegóły o sprawie z dnia 10 i 11 Marca, o której była już umieszczona wiadomość telegraficzna. Szczegóły te będą w następnym N^o Tygodnika.)

(*Ruski Invalid.*)

20 bież. m. wyjechali ztąd, do Białej Cerkwi, hrabia *Alexander Branicki* z małżonką.

O CHOLERZE.

W Petersburgu, po 20 Marca pozostało chorych 181 — w ciągu doby zachorow. 20 — wyzd. 15 — umarło 8 — po 21 Marca pozostało chorych 178.

W ciągu doby zachor. 15 — wyzdr. 2 — umarło 6 — po 22 Marca pozostało chorych 185.

W ciągu doby zachor. 16 — wyzdr. 3 — umarło 12 — po 23 Marca pozostało chorych 186.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 14 (26) Marca.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, MIKOŁAJ PIERWSZY,

**CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYJ,
KRÓL POLSKI,**

i t. d., i t. d., i t. d.,

Celem przyprowadzenia Cytadeli Alexandryjskiej do stanu obronnego wedle zamierzenia, przez rozebranie domów w pobliżu tej Cytadeli położonych, na przedstawienie Rady Administracyjnej Królestwa, Postanowiliśmy i Stanowimy co następuje:

Artykuł 1. Nabycie od osób prywatnych domów na rozebranie takowe przeznaczonych, nastąpić ma kosztem funduszów Kasy miasta Warszawy.

Art. 2. Miasto zaciągnie na ten przedmiot w Banku Polskim pożyczkę w ilości 700,000 rub. sr. i spłaci ją z swoich dochodów w przeciągu 20 lat, ratami półrocznymi, placąc tak na prowizję, jako i na umorzenie kapitału po 56,000 rub. sr. rocznie, a to wedle załączonej do niniejszego Ukazu Naszego tabelli amortyzacyjnej.

Art. 3. Na spłacenie w mowie będącej pożyczki, służyć mają, jako źródła, przedłużone w poborze opłaty: klasycznego, tudzież od rzezi bydła, dopóki rzeczne opłaty pod tym nazwaniem istnieć będą; następnie zaś wskazane zostaną inne źródła, które w miejsce onych na ten cel przeznaczone będą.

Art. 4. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być pomieszczony, Radzie Administracyjnej Naszego Królestwa polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1855 r.

(Podpisano) «НИКОЛАЙ.»

Przez CESARZA i KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *Ig. Turkul.*

ROZKAZ DO ZARZĄDU CYWILNEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Przez NAJWYŻSZE Rozkazy J. C. MOŚCI, wydane do Zarządu Cywilnego.

W Gieczynie dnia 30 Listopada 1854 roku.

Otrzymują rangi za wysługę lat:

Radzcy Stanu: Inspektor i Członek Ogólnego Zebrania Zarządu XIII Okręgu Komunikacji Klemensowski, ze starszeństwem od 4 Marca 1848 roku.

Radzcy Dworu: pełniący obowiązki Naczelnika 1 Oddziału Zarządu XIII Okręgu Komunikacji Korczakowski, ze starszeństwem od 22 Lipca 1853 roku.

Assesora Kollegijalnego: Pomocnik Naczelnika Stołu w Wydziale Technicznym Zarządu XIII Okręgu Komunikacji Klemczyński, ze starszeństwem od 4 Lutego 1849 roku.

Dnia 9 Marca 1854 roku.

Otrzymują rangi:

Radzców Kollegijalnych: Pełniący obowiązki: Prokuratora Trybunału Cywilnego w Płocku Janowski; Radzcy Prokuratorowi Królestwa Kostecki, i Pisarza X Departamentu Rządzącego Senatu Lange; Zastępcy Radzców Prokuratorowi Skwarski i Wojciechowski.

Radzców Dworu: Sędzia Trybunału Cywilnego w Płocku Krzykowski; pełniący obowiązki Sędziów: Trybunału Cywilnego Warszawskiego Stepniowski i Komosiński, Kaliskiego Skotoicki, Łomżyńskiego Grekowski, i Sądów Kryminalnych: Radomskiego Kawecki i Lubelskiego Szaniawski; obrońcy Prokuratorowi Bansemer, i Zastępcy Sędziów Trybunałów Cywilnych Łomżyńskiego Praskiewicz i Płockiego Wąsowicz i Sędziego Prezydującego w Sądzie Policji Poprawczej Wydziału Jędrzejowskiego w Chęcinach Białobrzski.

Assesorów Kollegijalnych: pełniący obowiązki Sędziów: do szczególnych poruczeń w Kom. Rząd. Sprawiedliwości Mojcho i Trybunałów Cywilnych: w Płocku Otto, w Radomiu Tysza, i w Kaliszu Śliwowski i Rembieliński; obrońców Prokuratorowi Masłowski i Popielewski; Podprokuratorów: Sądu Appellacyjnego Helcel i Warszawskiego Trybunału Cywilnego Kołaczkowski; Assesorów: Sądu Krymin. Płockiego Domaniowski, i Trybunałów Cywilnych: w Kielcach Brzozowski, w Płocku Dobrski i w Suwałkach Przewoski; w Wydziale Górniczym przy Kom. Rząd. Przychodów i Skarbu: Naczelnika Kancellarii Siemiątkowski, i Głównego Kontrolera Zetelman; Zastępcy Sędziego Tryb. Cywil. Warszawskiego Piotrowski, i Pisarzy Trybunału Cywilnego: w Lublinie Ciswicki, i Trybunału Handlowego Greffkowicz.

Radzców Honorowych: pełniący obowiązki Podprokuratorów: Sądu Krymin. w Warszawie Pruszkowski i Ruprecht, Sądów Policji Poprawczej: Radomskiego Gorecki, Zamojskiego Wójcicki, Piotrkowskiego Siedlecki, Kaliskiego Herman, i Lubelskiego Szaniawski; Assesorów: Sądu Krymin. Warszawskiego Grabiański; Trybunałów Cywilnych: Warszawskiego Starzewski i Kaliskiego Leszczyński, Sądów Policji Poprawczej: Piotrkowskiego Jasiński, Sandomierskiego Nawrocki, i Kieleckiego Kotalski; Podśędków Sądu Pokoju: Mławskiego Sieradzki i Konieckiego Lechowski; Pisarz magazynu Solnego w Lublinie Brodowski, i pełniący obowiązki Pisarzy: Trybunału Cywil. Kaliskiego Śliwiński i Sądu Pokoju Wieluńskiego Nalepa; Zastępcy: Podśędków Sądów Pokoju Płockiego Synoradzki i Garwolińskiego Tarkowski; Podpisarzy: Trybunału Handlowego w Warszawie Sarnowicz i Trybunału Cywilnego w Kaliszu Migurski.

w S.-Petersburgu dnia 20 Stycznia 1855 r.

Posunięty:

Z Radzcy Stanu na Rzeczywistego Radzcy Stanu: Urzęd-

nik do szczególnych poruczeń przy Namiestniku Królestwa Baron Zass, z przeznaczeniem na Członka Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu.

Z dnia 26 Stycznia 1855 roku.

Posunięci za wysługę lat:

W XIII Okręgu Komunikacyi, z Sekretarzy Kollegijalnych na Radców Honorowych, pełniący obowiązki Pomocników: Naczelnika Stołu w Zarządzie Wieczorkowski i Buchaltera Brzozowski, ze starszeństwem od 23 Lutego 1854 r.

Z Sekretarza Gubernijalnego na Sekretarza Kollegijalnego. Pomocnik Naczelnika 5 Objazdu 2 Oddziału Lajourdie, ze starszeństwem od 23 Lutego 1854 roku.

Z Rejestratorów Kollegijalnych na Sekretarzy Gubernijalnych, Urzędnicy Kancellaryi Zarządu Lenczowski i Kosiński; Konduktorowie 1 klasy 1 Oddziału 4 Objazdu Gloger, 2 Oddziału 1 Objazdu Gryżewski, 3 Oddziału 3 Objazdu Świętochowski, i Konduktorowie 2 klasy: 2 Oddziału 2 Objazdu Stangenberg, i 3 Oddziału 3 Objazdu Rusniewicz, ze starszeństwem od 25 Lutego 1854 roku.

Mianowani: Sędziowie: Sądu Appellacyjnego, Radzca Kollegijalny Wawrowski; Trybunału Cywilnego w Lublinie Radzca Dworu Kobyłecki, i Sądu Kryminalnego w Płocku, Assessor Kollegijalny Grodziecki, pierwszy Prezesem Trybunału Cywilnego w Siedlcach, drugi Sędzią Appellacyjnym, ostatni Prokuratorem Sądu Kryminalnego w Płocku.

Z dnia 12 (24) Lutego 1855 roku.

Przez rozporządzenia Komisji Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Były Starszy Kontroler w Najwyższej Izbie Obrachunkowej Adolf Loewe, pełn. obow. Młodszego Radcy Rady Budowniczej, i Lekarz miasta Turka Bogusław Biliński, pełn. obow. Lekarza powiatu Augustowskiego.

Przeniesiony, na własne żądanie: pełn. obow. Lekarza powiatu Augustowskiego Karol Hoijer, na pełn. obow. Lekarza powiatu Siedleckiego.

Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła: 1.) że Salamonowicz Stanisław, lakiernik, redem z Warszawy, który w roku 1843 za otrzymałym paszportem wyjechał za granicę i tam należał do powstania w Krakowie; i Szpadkowski Stanisław, były Aplikant Sądowy, który w roku 1848 zbiegł za granicę i służył w legionach Węgierskich; 2.) że następujące osoby, które w roku 1848 zbiegły za granicę, tamże w roku 1849 służyły w szeregach rokoszan Włoskich, a mianowicie: 1) d'Aysteten Arsenijusz, b. Kancelista Rządu Gubern. Augustowskiego; 2) Jabłonowski Stanisław z gub. Augustowskiej, syn urzędnika; 3) Markwart Karol, b. Podlesny leśnictwa Maryampol; 4) Markwart Władysław b. Kancelista Rządu Gubern. Augustowskiego; 5) Pietraszkiewicz Bolesław z gub. Augustowskiej, b. uczeń Gimnazjum Łomżyńskiego; 6) Tolkmitt Jan, syn urzędnika, i 7) Zaniewski Franciszek b.

Protokolista Sądu Policji Prostej okręgu Kalwaryjskiego; 3.) że Erazm Ogórkowski, syn Poczthaltera w m. Solcu w gub. Radomskiej położonego, który w roku 1848 wyszedł za granicę i tam miał udział w zaburzeniach politycznych; uznani są za wygnańców i ulegają karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

— Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła, że Wojciech Kuczborski (właściwego nazwiska Kuczborski lub Kocioburski) żołnierz z pułku 4 piechoty linijowej b. wojska polskiego, niewłaściwie uważany za wychodźcę, ma być wykreślonym z listy imiennej przy postanowieniu z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1835 zamieszczonej i konfiskata majątku jego ze wszystkimi skutkami cofniętą.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYJA. Piszą z Wiednia, 24 Marca, do Nowej Gazety Pruskiej: «Wczora odbyła się Piąta Konferencya układów o pokój. Nie twierdząc żeśmy przeniknęli tajemnice tych układów, możemy wszakże zapewnić, że od ostatniego posiedzenia (21 Marca), nadzieje pokoju wyraźnie tu się wzmogły, i to uczucie nie jest tylko panującym usposobieniem umysłów, ale podzielane jest przez towarzystwa, zwykle dobrze świadome rzeczy. Zresztą usposobienie to widocznem się stało przez podwyższenie się kursów.

— Gazeta Poczтовая, w jednym z ostatnich numerów powiedziała, że misją i obowiązkiem Austrii jest reprezentować Związek Niemiecki na konferencyach Wiedeńskich. Na to odpowiadając, Nowa Gazeta Pruska wyraża się następnie: «Nikt inny, jak sam Związek, albo ten, kto odeń będzie ku temu delegowany, nie może być powołanym do bronięcia interesów Związku. Aż dotąd upoważnienie ku temu Gabinetu Austriackiego nie miało miejsca, ale co istnieje rzeczywście, to przyrzeczenie, dane przez Austrię 24 Lipca, iż reprezentant konfederacyi będzie przypuszczony do układów o pokój, przyrzeczenie, którego Austrija nie wypełniła dotąd, pomimo, iż w powodach, które służyły za zasadę postanowieniu Federalnemu z dnia 8 Lutego, Związek energicznie obietnicę tę przypominał.»

Wiedeń, 25 Marca. Pogłoska o widzeniu się w przyszłym miesiącu Cesarza Franciszka-Józefa z Cesarzem Francuzów, rozeszła się tu dziś i była powtarzana nawet przez osoby zwykle dobrze świadome rzeczy politycznych.

— W ogóle wiadomości, głoszone przez gazety Wiedeńskie o postępie układów na Konferencyach, są sprzeczne między sobą. *Wanderer* np. przewiduje w nich coraz większe trudności, kiedy *Freudenblatt* przeciwnie twierdzi, że piąta Konferencya odbyła się i że układy mają się ku pokojowi. Podług tej ostatniej gazety Ali-pasza niezwłocznie

przybędzie do Wiednia, w charakterze drugiego pełnomocnika Porty.

— Korrespondent Wiedeński *Gazety Szląskiej* zapewnia, że piąte konferencyi posiedzenie odbyło się 23 Marca, że w Marcu będzie ich jeszcze cztery a 23 Kwietnia zbierze się zgromadzenie ostateczne. Podług tejże gazety P. Prokesch, podług innych wiadomości P. Meysenbug, są redaktorami protokołów konferencyi.

PRUSSY. Monitor Pruski zawiera text okólnika, przesłanego przez Gabinet Berliński, pod dniem 8 Marca, do Posłów Pruskich przy Dworach Niemieckich, wraz z depeszą poufną hrabi Hatzfeld, Posła w Paryżu, przez które Rząd Pruski protestuje się najmocniej przeciw umieszczonej w Monitorze francuzkim naganie postępowania Pruss na Sejmie Niemieckim, naganie, którą ten Rząd uważa za nieodpowiednią godności i niepodległości Niemiec. Okólnik zaprzecza najuroczyściej istnienia propozycyj, przypisywanych Posłowi Pruskiemu na Sejm, Panu Bismark-Schonhausen, pochwała najzupełniej wszystkie przez tego Posła uczynione oświadczenia, i obwieszcza, że wykładając swoim sposobem postanowienie Federalne 8 Lutego, Prussia nie ma na widoku najmniejszej demonstracyi przeciw Mocarstwom Zachodnim.

— Rozkazem Gabinetowym zalecono wszelkim władzom iżby nie tamowały zawodu służbowego urzędnikom, którzy, będąc skompromitowani w wypadkach z lat 1848 i 1849, prowadzili się odtąd w sposób przyzwoity i nienaganny.

WIRTEMBERG. 17 Marca, Rzeczywisty Radzca Stanu hrabia Nesselrode, syn Cesarsko-Rossyjskiego Kanclerza Państwa, przybył do Stuttgart, w poselstwie nadzwyczajnem i miał zaszczyt być przyjętym na posłuchaniu przez Króla Jmci, któremu oznajmił o zgonie Cesarza Mikołaja 1 i o wstąpieniu na Tron Cesarza Alexandra II.

— Sejm został odroczony do 7 Maja.

BAWARYA. *Zeit* donosi, pod rubryką Munich, 22 Marca, że Rzeczywisty Radzca Stanu Rossyjski hrabia Nesselrode, przybył do tej stolicy z oznajmieniem o zgonie Cesarza Mikołaja I i o wstąpieniu na Tron Cesarza Alexandra II, był przyjęty dnia tego (22 Marca), na posłuchaniu przez Króla Jmci, a nazajutrz miał mieć zaszczyt obiadować u J. K. Mości.

(G. P.)

DANIJA.

KOPENHAGA, 23 Marca. Wczora wieczorem *Volksthing*, większością 86 głosów przeciw 1, (P. Tscherning) mianował Adwokata przy Trybunale najwyższym P. Brock, Oskarżycielem publicznym w sprawie oddanych pod sąd, byłych Ministrów.

(G. P.)

SZWECYA.

STOCKHOLM, 16 Marca. Jenerał-adjutant i vice-admirał Rossyjski hrabia Heyden, przybył tu 12 b. m. z poleceniem oznajmienia o zgonie Cesarza Mikołaja 1 i o wstąpieniu na tron Cesarza Alexandra II, był przyjęty na posłuchaniu przez Króla, Królowę Jmę panującą i Królowę Wdo-

wę, Xiążęcia Następcę i Xiężnę JJ. Dział hrabia Heyden odjeżdża do Kopenhagi.

— Poseł Rossyjski, P. Daszkow złożył nowe swe listy wierzytelne.

— *Gazeta Swenska Tidningen* (półurzędowa), donosi, że w skutek rozkazu, wydanego przez stacyą floty Szwedzkiej w Stockholmie, bataljon szalup kanonjerskich z bombami i dwa bataljony yol kanonjerskich, powinny być uzbrojone w dwóch trzecich częściach ekwipażów i opatrzone w żywność na sześć tygodni. Nadto mają być uzbrojone statek parowy *Walkyrian* i dwa brygi.

— Piszą z Umen, 10 Marca, że od pierwszych dni bieżącego miesiąca przybywa wielkie mnóstwo kupców finlandzkich, dla zakupienia towarów wszelkiego rodzaju. (P. P.)

ANGLIJA.

LONDYN, 24 Marca. *Times* użala się, że wśród umartwień postu, nakazanego za grzechy nasze, Ministerstwo nie zmieniło systematu na taki, któryby skuteczniej od modlitwy, zapewnił powodzenie orężowi naszemu. Żywo naganie mianowanie na dowódcę kontyngensu tureckiego jenerała Vian, który niebył niczem więcej jak adjutantem jeneralnym jedynej armii indyjskiej, co nie odbyła żadnej kampanii. Skarży się też, że powierzono dowództwo jazdy tureckiej pułkownikowi Shirley, który nie ma żadnych wojennych zasług, podczas kiedy o toż dowództwo starał się brygadyer Mayne, który się okrył oddawna sławą w wojnach indyjskich.

— Organ Pana Disraeli, *Press*, twierdzi, że Francya zgadza się na wyprowadzenie wojsk z Krymu i nie nalega o zniszczenie Sewastopolu, ani innych fortec Ruskich. Skutkiem tego wszystkie prawdopodobieństwa są za pokojem.

(Zostawujemy gazecie angielskiej całkowitą odpowiedzialność za powyższą nowinę.)

— Piszą z Londynu do Nowej Gazety Pruskiej, 23 Marca: «Doniesienia odebrane od lorda Johna Russell, są, jak zapewniają, uważane przez jego kolegów za zaspokajające. Nadzieje atoli publiczności Londyńskiej we względzie pomyślnego wypadku układów, nie są zbyt daleko posunięte, z powodu iż pomimo cały duch jednawczy przypisywany Rosyi, dalsze rozwicie kwestyi mogłoby łatwo zrodzić ważne rozróżnienie, tak z Francją jako i z Austrią.»

— Piszą z Londynu do *Indépendance Belge*, z dnia 22 Marca: «Rozprawy, które miały miejsce na ostatniem posiedzeniu Izby Gmin, mogą posłużyć za nowy dowód wpływu jaki wywierają u nas przyjęte zwyczaje, które nazywamy *uświęconemi przykładami* (precedents), jakkolwiek są zbitwiałe i niewarte. Sir Joshua Walmsley, głowa znacznej frakcyi radykalistów-reformistów, wniosek, iżby w Niedziele, po nabożeństwie, otwarte były dla publiczności Muzeum Brytańskie i Galerya narodowa. Wniosek został przyjęty głoszeniem stękaniami (groans), które przechodziło prawie w wycie (*)

(*) W Parlamencie przyjęty jest ten sposób okazywania niezadowolenia; odpowiada on świstaniu, przyjętemu w temże znaczeniu na teatrach.

ze strony naszych angielskich faryzeuszów, i sam lord Palmerston, choć daleki od podzielenia tego przesadzonego bigotyzmu, był zmuszony oprzeć się wnioskowi z powodu, «że takowy wzniciłby wstręty znacznej części ludności angielskiej.»

«Cała ta hypokryzja nie jest zaiste świetną stroną charakteru angielskiego. Jest u nas bezwątpienia wiele prawdziwej pobożności, ale obok niej, nie mało też pobożności udanej i tym bardziej wyłączonej i surowej, im mniej szczerzej.»

— Węglarze z okolic Wolverhampton, podżegnieni przez węglarzy z Bilston i Potteries, popełnili ważne bezprawia. Bandy od 3,000 do 5,000 zgromadziły się tak w mieście jak na drogach przyległych; sklepy nagle się pozamykały, wszelkie roboty zostały przerwane. Policja usiłująca przywrócić porządek żwawo była napastowana. Konstablowie zmuszeni byli zbrojno atak przypuścić; krew się połała i burzyciele ratowali się ucieczką. Pułkownik Slade, śpiesznie nadesłał oddział celnych strzelców Essexskiego pułku. Milicya ziemska Wolverhamptonńska i oddział konstablów-ochotników przywołane były przez Mera na pomoc Policji, która nieprzestaje mocnymi patrolami przebiegać miasto.

Kilkuset węglarzy wyszli wczora na wyprawę głośno opowiedzianą dla uwolnienia swoich towarzyszy.

— Piszą z Bilston 23 Marca: «Mielśmy tu wczora rozruchy; bandy robotników, do 3,000 ludzi liczące, przebiegały po ulicach z motykami, rabując sklepy. Wielu jest raniomych. Oddział konstablów atakował i rozproszył te bandy. Posłano też wojsko na pomoc Policji. (J. de S.-P.)

FRANCYA.

PARYŻ, 26 Marca. (Telegraf.) Monitor dzisiejszy donosi, że generał Forey opuszcza Krym i uda się do Oran, dla objęcia tam dowództwa dywizji.

— Gazeta *Constitutionnel* mniema, że odstąpiono od myśli zburzenia Sewastopolu; wszakże przygotowania wojenne nie ustają.

— Donoszą z Bucharestu, 21 Marca, że statek parowy francuzki *l'Edimbourg* osiadł na mieliznie pod Warną; ekwipaż uratował się.

— Na Gieldzie 26 Marca (telegraf.) 4½ procentowe 94 franki 90 centimów — 3 procentowe 70 franków.

— Korrespondent Paryski *Gazety Kolońskiej* twierdzi, że dowiedział się z najlepszego źródła o nowo-powziętym w Paryżu planie wojennym. Chodzi o poparcie działań armij przed Sewastopolem, kampaniją, której punktem wyjścia byłaby Eupatorya. Prócz turków, którzy się tam już znajdują, będą posłane wojska angielskie, francuzkie i kontyngens piemoncki, tak iż w ogóle armija wyniesie 100,000 ludzi. Na czele tej to armii ma stanąć Cesarz Ludwik Napoleon. (J. de S.-P.)

TURCYA.

Poselstwo Francuzkie żądało od Porty upoważnienia na zbudowanie kościołów katolickich w Trebizondzie, Metelinie,

Mersinie i Bingasi. Porta udzieliła takowe pozwolenia i stosowne firmy zostały przesłane władzom miejscowym.

— *Journal de Francfort* twierdzi, że Abdel-Kader prosił o pozwolenie przybycia do Stambułu.

— Donoszą z Alexandryi, z dnia 10 Marca, że J. K. W. Xiążę Brabancyi wrócił do Kairu. — Przygotowania do uroczystości, mających się wyprawić z powodu założenia miasta Saidopolis, czynnie są posuwane. — Wszyscy urlopowani żołnierze zostają na nowo powołani do broni. (P. P.)

WŁOCHY.

TURYŃ. Piszą z Turynu do *Indépendance Belge* 18 Marca:

«Kommissya Senatu mianowana do rozbioru projektu prawa o zniesieniu klasztorów, zgromadziła się dziś poraz pierwszy. Wypadek jej narad oczekiwany jest z niespokojnością; wszakże można przewidywać, że nierychło jeszcze będzie wiadomy i że do rozpraw publicznych nie prędzej przyjdzie, jak w końcu tego miesiąca.

«Mowa była przed niejakim czasem o przystaniu Wielkiego Xiąztwa Toskańskiego do przymierza Zachodniego. Oto są szczegóły, które zdają się mieć wiarogodne źródło. Wprzód po przystąpieniu Sardynii do sojuszu, P. de Montessuy, Poseł Francuzki w Toskanii, wezwał Rząd Wielkoxiążęcy do takiegoż przystąpienia. Rząd odpowiedział, że zamierza pozostać neutralnym i przesłał jednoczasowie wiadomość o tej odpowiedzi Gabinetowi Austriackiemu. Ten ostatni wyraził, że *na teraz* uznaje taką odpowiedź za właściwą. Słowo *na teraz*, niezbyt przypadło do smaku Ministrom Toskańskim, którzy spodziewali się bezwarunkowego zatwierdzenia.

«Rzeczą niemniej jest pewną, że wszelkie kroki ze strony Rządu Austriackiego, ku wciągnięciu Rządu Neapolitańskiego do przymierza, pozostały bezskutecznymi. Król Obu Sycylii postanowił zachować neutralność i przystał zupełnie do zasady sformułowanej przez Stany Zjednoczone o krajach neutralnych. Chodzi o to, czy Mocarstwa Zachodnie długo cierpieć będą zastosowanie zasady «że bandera pokrywa towar», przez Rząd kraju, tak bliskiego teatru wojny, jak jest Królestwo Obu Sycylii.»

— Według późniejszych doniesień, stronnictwo antimonachalne, (obstające za zniesieniem klasztorów), nie jest bez obawy względem losu, jaki czeka projekt prawa, przyjęty przez Izbę Deputowanych, w Senacie. Sądzą że Ministrowie uczynią zeń kwestyą Gabinetową, a mimo to, wszystko każe wnosić, że jeżeli Senat nie odrzuci projektu, to go tak zmodyfikuje, iż zburzy całą ekonomiją prawa i zmieni jego naturę. To pociągnęłoby upadek Ministerstwa, co, w okolicznościach obecnych, miałoby ważne następstwa.

«Zgon Cesarza Mikołaja sprawił wielkie wrażenie w Neapolu, nadewszystko u Dworu. W dniu odebrania o tém wiadomości, Hrabia Syrakuzy, brat Króla, odprosił gości, którzy mieli się zebrać u niego na bal; widowisko na teatrze San Carlo zostało odłożone. Król z Rodziną zawsze jeszcze bawi w Caserte.

«Ferdynand II zawsze jeszcze ociąga się z przystąpieniem do przymierza. Zdaje się nawet że Neapol nie będzie reprezentowany na wystawie Paryskiej. Król obawia się wszelkiego zetknięcia z Francją.»

— Podług *Opinione* statki parowe angielskie w liczbie 31, mają przybyć 31 Marca do zatoki Spezzia, dla zabrania tam wojsk Sardyńskich, przeznaczonych do Krymu. Wojska te będą poprzedzone zapasami żywności. (J. de S.-P.)

HISZPANIA.

MADRYT, 24 Marca. (Przez telegraf.) Projekt P. Madoz, o złożeniu nowych papierów Skarbowych w ręku kapitalistów, którzy się podejmą znegocjowania nowej pożyczki 500 milionów realów, został przez Kortezy przyjęty prawie jednomyślnie. (P. P.)

GRECYA.

Podług korespondencyj z Syra, 11 Marca, Bawarya ma przysłać na konferencye Wiedeńskie pełnomocnika, dla otrzymania izby Grecya przestała być zajmowana przez wojska cudzoziemskie. Wniosek ten będzie niechybnie poparty przez Austryę i Prusję, jeżeli to ostatnie Mocarstwo będzie dopuszczone do udziału w konferencyach. (G. P.)

BELGIJA.

BRUXELLA, 25 Marca. Jenerał-adjutant baron Budberg przybył tu z Hagi, dla oznajmienia Dworowi Belgijskiemu o zgonie Cesarza Mikołaja I i o wstąpieniu na Tron Cesarza Alexandra II. (P. P.)

AMERYKA.

NEW-YORK, 7 Marca. Sessya Kongressu została zamknięta. Ostatnie posiedzenie było jednym z najważniejszych. Uchwalono na niem bill wydatków i bill reformy dyplomatycznej i konsularnej. Uposażenia Posłów i Konsulów Amerykańskich będą bardzo znacznie pomniejszone, zwłaszcza po ważniejszych stanowiskach. — P. Soule był się ukazał w korytarzach Parlamentowych, ale nie sprawił efektu, ani obudził społecznia, jakiego się spodziewał. (P. P.)

CHINY.

Odebrane zostały wiadomości z Chin po 22 Stycznia.

6 Stycznia admirał La Guerre wdał się zbrojnie dla ochronienia od powstańców Konsulatu francuzkiego w Shang-Hai.

Dywizya wojsk Cesarskich, wsparta oddziałem flotyli francuzkiej, przypuściła szturm do miasta.

Po niejakiem zrazu powodzeniu, te połączone siły zostały odparte.

Szeregi wojsk Cesarskich rozprzęgły się w popłochu; Francuzi zabrali się na powrót na okręty w dobrym porządku, i uwieźli z sobą swych rannych i działa.

Straty z obu stron przez Chińczyków poniesione, są znaczne.

Powstańcy spłądowali Nankin i kilka innych miast handlowych.

20 Stycznia powstańcy ponowili swój atak przeciw Kantonowi.

Piraterya rozwija się nadzwyczajnie; obie strony popełniają największe bezprawia.

D O P I S E K.

Poczty, przybyłe do Petersburga w przeszły Wtorek i Środę, nie przywiozły ani jednej gazety zagranicznej. Komunikacye są przerwane puszczeniem Wisły. (J. de S.-P.)

Ogłoszenia od Rządzącego Senatu.

Do 1 Oddziału 3 Departamentu weszły następujące sprawy apelacyjne:

1855 roku.

1.) Marca 3, od Wołyńskiego Cywilnego Gubernatora, o prawach starozakonnego *Kahana* do posiadania domów w mieście Dubnie i Krzemieńcu.

2.) Marca 7, z Izby Mińskiej Sądu Cywilnego o poszukiwanej przez *Sienkiewiczów* wolności z pod władania obywat. *Czapskiego* i *Nielubowiczowej*.

Od Podolskiego Cywilnego Gubernatora:

3.) Tegoż dnia, o majątku po zmarłym *xiędzu Petyńskim*.

4.) Tegoż dnia, o zaległości, policzającej się na zmarłym obywatelu *Kuchiewiczzu*.

5.) Marca 8, z Mińskiej Izby Sądu Cywilnego, *Bronisława Janowskiego* z *Nowickim*, o pretensyi pieniężnej.

Marca 9.

Od Wileńskiego Cywilnego Gubernatora:

6.) O sporach między dobrami Skarbowemi *Gubki* i majątkiem *Uzły hrabi Tyzenhauza*.

7.) O włościanach obywat. *Pietkiewiczza*, *Maciejewskich* i *Błażewiczach*.

W ogólnem Zgromadzeniu trzech pierwszych i Heroldyjnego Departamentów, wysłuchana została sprawa w dniu 11 Marca.

Byłego Dzierżawcy Akcyznego poboru Trockiego, kupca *Szapakowskiego*, o zatrzymaniu w obrębie tej dzierżawy transportu przemycanej wódki.

Na Radę (Konsultacyę) Ministra Sprawiedliwości weszła i naznaczona do wysłuchania

na 9 Kwietnia,

sprawa o poszukiwanej przez *Rzeszewskiego* i *Hryckiewiczza* wolności, z pod władania obywat. *Szczytta*.

(Ogl. Sen. 21 Marca № 23.)

OD REDAKCYI.

Z powodu Świąt, następny numer Tygodnika wyjdzie od dziś za tydzień, 1 Kwietnia.